

седателя на Съюзната контролна комисия (СКК) и до ръководителите на двете западни мисии, а също и до тримата регенти. В писмото се настоява изборите да бъдат „произведени под междусъюзнически контрол“, което от своя страна означавало отлагане на насрочените избори за 26 август 1945¹³. Много голяма активност в подкрепа на опозицията проявява американският политически представител в България Мейнард Барнс. Подкрепа на новите политически формации оказват Съединените щати и Великобритания, като още през юни 1945 г. американският президент Труман в лично послание до Й. Сталин изразява недоволство от липсата на демокрация в България и Румъния. По време на Потсдамската конференция, проведена в края на юни и началото на август 1945 г. с участието на американския президент Труман, английския премиер-министър У. Чърчил (заменен по време на конференцията от новия премиер К. Атли) и съветския ръководител Сталин, политическото положение в двете балкански страни отново е обект на трудни и продължителни дискусии¹⁴. След тази конференция Лондон и Вашингтон отново оказват подкрепа на българската опозиция, като с ноти на Държавния департамент и Форин офис до Външното министерство в София по същество се солидаризират с искането на опозиционните лидери за отлагане на насрочените парламентарни избори за 26 август 1945 г. Особено активни контакти с опозиционните лидери (Никола Петков и Коста Лулчев) поддържат английският и американският политически представители Хаустон Бозуел и Мейнард Барнс, които официално не влизат в състава на двете западни военни мисии, но работят в тясно сътрудничество със своите военни колеги и твърде често играят ролята на политически съветници¹⁵. През август 1945 г. по решение на Постоянното присъствие (ПП) на БЗНС и на ЦК на РСДП(обединена) Н. Петков и другарите му министри напускат правителството на ОФ и минават в ОФ опозиция. Обединената или „отечественофронтовска“ опозиция се сформира от десните крила на БЗНС, СДРП и НС „Звено“. На преден план изпъкват Никола Петков от БЗНС, Кръстю